

която вършахъ работата си, карахъ го да ми дава всѣкога бързи работи, за които обикновено са плаща повече ».

Другарътъ на Франклина Ральфъ, бѣше на негова грижа. Франклинъ правяше икономия и отъ спистеното даваше доста голѣми количества на своя другаръ. При все това привързаността му къмъ тогосъ челоуѣка нѣмаше подобъръ исходъ отъ дружбата му съ Коллинса. Коллинсъ зе да харчи паритѣ безъ мѣрка, стана пиеница, горделивъ, и неблагодаренъ. Той са раздѣли отъ Франклина преди отиванъето му въ Америка, отиде да умре на островъ Барбадесъ, дѣто въспитаваше сина на единъ Холландезинъ. Ральфъ безъ да гледа на литературния си талантъ, отиде та станъ школки учитель въ едно селце. Макаръ и да бѣше жененъ въ Америка той постъпи въ свѣръзка съ една младичка модистка. Като нѣмаше Ральфа Франклинъ отиваше често у тѣзи дѣвойка. Той ѝ добавяше всичко отъ каквото са нуждаеше тя, и което съ труда си тя неможаше да си достави. Но нему най-много са хареса нейното другарство, и той са увлече до толкозъ щото ѝ показва бѣлѣгъ че я обича. Подиръ това Франклинъ зе да не извѣстява за нищо на миссъ Ридъ, което бѣше третя отъ неговитѣ погрѣшки. Но той не бѣше виновенъ само защото забрави нея; той земаше любовницата на своя другаръ. Тѣзи бѣше четвъртата и послѣдната отъ неговитѣ погрѣшки — *errata*. Като си позволи наспротивъ единъ другаръ и приятель таквазъ постѣпка, която бѣше отхвърлена съ приличното озлобление